

jo Tale om et Rattog. — Den højtærede Minister gør opmærksom paa, at Anmærkningerne til Lovforslaget ere optrykte fra i Hjør. Det har jeg ogsaa været klar over, men der staar i de Bemærkninger, som den højtærede Minister selv har omtalt, at da Lovforslaget i det væsentlige er overensstemmende med det i afvigte Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag, kan man i øvrigt henholde sig til de derhen hørende Bemærkninger, disse gengives derfor „med de fornødne Endringer i Henvisningerne til Paragrafferne, saaledes at disse svare til det foreliggende Forslag“. Saa troede jeg egentlig, at Lovforslaget ogsaa kunde være ændret derhen, at Ministeren for offentlige Arbejder var ubeladt, og det er derfor, jeg har gjort Bemærkning derom. — Den Anskuelse, det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgfreds (Sloth) gjorde gældende, nemlig, at det ikke havde saa meget at sige, om der stod mer eller mindre strenge Bestemmelser i Loven, kan jeg ikke give min Tilslutning. Jeg mener, at vi skulle have Bestemmelser, som skulle følges. Hvad vil det ærede Medlem f. Eks. sige, naar der i § 16 staar, at den, der overtræder de i nærværende Lovs § 12 omhandlede Forbud og Forskrifter af Statsbanebestyrelsen, af Tjenestepersonalet kan udvises og, om fornødent, med Magt sættes ud af Banens Territorium? Det synes jeg alligevel, er for strenge Bestemmelser, hvis de skulle gennemføres. Det ærede Medlem siger, det kommer an paa, hvorledes Administrationen vil gennemføre Lovforslaget, men Administrationen er jo ogsaa Mennesker. Der staar jo nok, at Banepersonalet skal vise Besindighed og Høflighed, men hvis det nu var i deres Interesse ikke at vise den fornødne Høflighed, kunne de i Henhold til Bestemmelsen let faa Ret til at vise en Person ud af Banens Territorium. Der synes jeg nok der burde sættes en Grænse. — Jærnbaneassistenten ved Stilling skal jeg ikke nærmere omtale. Det, jeg ved, har jeg kun hørt paa anden Haand. Det er blevet mig sagt, — og det netop af den tidligere omtalte Amtsforvalter — at han havde arbejdet, som jeg før sagde. Jeg ved ikke, hvorvidt det forholder sig rigtigt, men da den højtærede Minister siger, at det ikke passer, tror jeg ham bedre.

Sloth: I Anledning af, at det ærede Medlem for Tisted Amts 1ste Valgfreds (Nørhøve) antede over, at jeg havde sagt, at det var mig ligegyldigt, om der stod lidt mere eller lidt mindre i Loven, og at det ikke var derom det gjaldt, men om hvorledes

den blev gennemført i Praksis paa Stationerne, skal jeg sige, at min Mening med disse Ord var at vise, at selv om der stod det mindst mulige i Loven, vilde det absolut være for meget, hvis der ikke fra Stationernes Side i Praksis blev taget Hensyn til de rejsende, og at der desuden deraf vilde komme stor Gene for Befolkningen. Jeg tror, enhver vil erkende, at dette stadig væk viser sig i Praksis. Naar den højtærede Minister udtalte, at det Tilfælde, jeg omtalte, rimeligvis gik ud paa, at det nu var blevet Ret, at alle gik langs med Sporet opad Banen i Stedet for den naturlige Vej, saa vil jeg sige, at det er slet ikke Tilfældet. Jeg kunde fristes til her at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Naar der holder et Krydsringstog ved en Station, og en Passager maa holde uden for Ledet i over et Kvarter uden at kunne komme igennem over til det Tog, han er kørt til, skal han saa køre tilbage, eller mener den højtærede Minister, at det i Praksis vil være rigtigt at lade vedkommende gaa hen langs med Skinnerne for at komme med Toget uden at betale den fastsatte Mulf?

Judenrigsministeren (Hørring): Ja, hvad det sidste Forhold angaar, skal jeg sige, at der vil det absolut være rigtigt, at Jærnbanefunktionærene lade vedkommende passere Banestrækningen uden at lade ham betale Mulf.

Krabbe: Hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Bertelsen) foranlediger mig til en kort Bemærkning. Jeg vilde nemlig ikke gerne misforstås saaledes, som det synes at være slet med Hensyn til min Anthynding af den Udvej, man maaste kunde anvende for at faa et hensigtsmæssigt Forhold mellem Statsbanedriften og Brugerne af Led ved Overkørsler. Efter den bestaaende Tilstand, saaledes som den er fastslaaet ved den oftere berørte Højesteretsdom af 1885, er kun den ansvarlig, der har begaaet en tilregnelig Forsømmelse eller Forseelse. Det kan Statsbanedriften vistnok ikke være tjent med at blive staaende ved, men paa den anden Side kan Publikum og Brugerne ikke være tjente med en saadan Regel, som her staar i Lovforslaget. Naar der nu skal træffes ny Bestemmelse, er det, jeg mente, at der burde kunne forsøges en Overenskomst mellem Statsbanedriften og Brugerne og gives den fornødne Bestemmelse til en saadan Overenskomsts Indledning. Overenskomsten maatte jo være fri; kunde den ikke faas uden Bederlag, saa maatte den faas mod Beder-